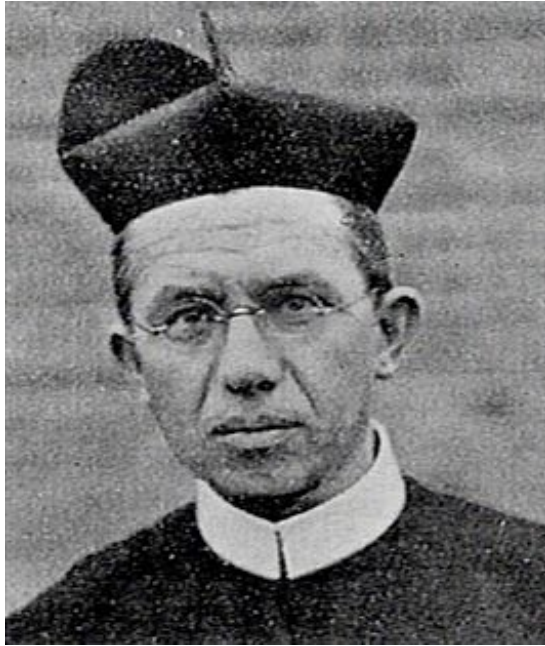

Willem Duynstee

nl.wikipedia.org/wiki/Willem_Duynstee

Willem Jacobus Antonius Joseph Duynstee

Duynstee (1928)

Priester van de Rooms-Katholieke Kerk

Geboren 6 september 1886

Plaats Sittard

Overleden 8 november 1968

Plaats Menton

Wijdingen

Priester 1913

Kerkelijke loopbaan

Eerdere functies **1921**: docent aan het seminarie van [Wittem](#)
1927: rector van het retraitehuis in [Zenderen](#)
1928: Hoogleraar aan de [KUN](#)
1956: emeritaat

Willem Jacobus Antonius Joseph Duynstee ([Sittard](#), 6 september 1886 – [Menton](#), 8 november 1968) was een [Nederlandse rooms-katholiek geestelijke](#) en [jurist](#).

Duynstee doorliep de middelbare school in [Roermond](#) en ['s-Hertogenbosch](#) en studeerde vervolgens [rechten](#) aan de [Gemeentelijke Universiteit Amsterdam](#). Hier promoveerde hij in 1908 op stellingen. Hij leek in de voetsporen van zijn vader (rechter Theodorus Johannes Antonius Duynstee) te treden, maar volgde zijn roeping en trad in bij de [Paters Redemptoristen](#). Hij legde in 1909 zijn [eeuwige geloften](#) af en werd in 1913 [priester gewijd](#). Plannen om in Rome zijn theologische studies te vervolgen werden doorkruist door de [Eerste](#)

Wereldoorlog. Vanaf 1921 doceerde hij moraal, ascese en mystiek aan het seminarie van [Wittem](#). In 1919 publiceerde hij het - achtmaal herdrukte - *Burgerlijk recht en zielzorg*. In 1927 werd hij rector van het retraitshuis in [Zenderen](#).

Duynstee was al bij de oprichting benaderd voor een leerstoel aan de [Katholieke Universiteit Nijmegen](#) maar zijn superieuren gaven daarvoor geen toestemming. In 1928 werd hij alsnog aan de Nijmeegse universiteit benoemd en wel om er [strafrecht](#) en [strafprocesrecht](#) te doceren als opvolger van de naar [Utrecht](#) vertrokken [Willem Pompe](#). Vanaf 1939 was hij ook verantwoordelijk voor de inleiding in de rechtswetenschap en vanaf 1948 werd de [rechtsfilosofie](#) zijn vak. In zijn wetenschappelijk werk bewoog Duynstee zich op het grensvlak van de rechtsgeleerdheid, de filosofie en de theologie. In 1940 publiceerde hij zijn *Geschiedenis van het natuurrecht en de wijsbegeerte van het recht in Nederland*. In zijn in 1956 verschenen *Over recht en rechtvaardigheid* werkte hij zijn [thomistische](#) visie op de rechtsfilosofie nader uit. Duynstee vervulde tal van redacteurschappen en bestuursfuncties.

Na de [Tweede Wereldoorlog](#) ontwikkelde hij een zekere belangstelling voor psychologie. Hij kwam in contact met de katholieke [psychiater Anna Terruwe](#) die een verzoening tot stand zocht te brengen tussen de katholieke geloofs- en zedenleer en de verdringingstheorieën van [Sigmund Freud](#). Duynstee verleende steun aan de werkzaamheden van Terruwe, die door het Vaticaan, daartoe aangezet door [nuntius Paolo Giobbe](#) met argusogen werden gevolgd. In 1955 volgde een visitatie door [Sebastiaan Tromp, SJ](#), namens het [Heilig Officie](#), waarvan het resultaat was dat Duynstee in 1956, na zijn emeritaat naar Rome werd geroepen. Het werd hem - ook na zijn terugkeer in Nederland, drie jaar later - verboden nog contact te onderhouden met Terruwe. Eerst in 1965 werd Duynstee - door interventie van [kardinaal Alfrink](#) volledig gerehabiliteerd. De affaire was ironisch omdat Duynstee slechts geprobeerd had om de traditie van de katholieke leer te verzoenen met de moderne inzichten van de menswetenschappen. Geenszins was het er hem om begonnen om een nieuw theologisch modernisme te introduceren. Feitelijk was Duynstee zelf namelijk een conservatief theoloog.

Hij overleed in Menton, toen hij met Anna Terruwe op weg was naar Rome om daar adhesie te betuigen aan [paus Paulus VI](#) en diens [encycliek *Humanae Vitae*](#); volgens Terruwe wachtte hem daar de kardinaalshoed.

Bronnen, noten en/of referenties

- [Duynstee, Willem Jacobus Antonius Joseph \(1886-1968\)](#)
- De 'Oude Duyn' herdacht, Werkgroep Duynstee-herdenking, bij gelegenheid van de 100-ste geboortedag van W. Duynstee, met bijdragen van C.E.M. Struiker Boudier, M.Krinkels, D. Gerritse, J.J.M. van der Ven en A.M. Lazeroms, KUN 1987, 156 pp.